

Profeten Nuh

Tänk dig en värld där människor fullständigt glömt bort varför de är här. Korrupktion, våld och själviskhet hade brett ut sig överallt – och mitt i allt detta stod en man vid namn Noah, envis som en klippa, och vägrade ge upp hoppet om sina medmänniskor.

Noah var inte någon kung eller mäktig härskare. Han var en vanlig man som fått ett ovanligt uppdrag – att varna sitt folk och kalla dem tillbaka till Gud. Och det gjorde han, år efter år, decennium efter decennium. Enligt Koranen predikade han i hela 950 år. Föreställ dig det. Nästan ett helt millennium av att ropa ut sitt budskap, och ändå vände sig de flesta bort och skrattade åt honom.

Men Noah gav inte upp. Och till slut fick han ett nytt budskap från Gud – den här gången inte ord, utan en uppgift. Bygg en ark.

Mitt i öknen, långt från havet, började Noah bygga ett gigantiskt skepp. Folk måste ha trott att han var galen. De hånade honom och skrattade. Men han fortsatte, plankade plankor, dag efter dag. Han tog med sig par av varje djurslag och sin familj ombord – och sedan öppnade himlen sig.

Regnet kom. Och det slutade inte.

Vattnet steg och svalde allt, men arken flöt tryggt ovanpå kaoset. Det är en av historiens mest kraftfulla bilder – en ensam man, hans familj och en båt full med liv, gungandes på ett hav som täckte hela världen.

När vattnet till slut drog sig tillbaka och arken landade på berget Ararat, slöt Gud ett löfte med Noah. Aldrig mer. Och som tecken på det löftet satte Gud en regnbåge på himlen – en symbol som än idag påminner oss om det förbundets, varje gång vi ser en efter regnet.

Det fina med Noahs berättelse är att den inte bara handlar om en flod. Den handlar om att hålla fast vid sin övertygelse när ingen lyssnar, om tålamod bortom det vi kan föreställa oss, och om att nytt liv alltid kan växa fram efter den värsta stormen. Det är därför hans historia har överlevt i tusentals år – i Bibeln, i Koranen, i Talmud – och fortfarande berör något djupt i oss.

Profeten Noah i Koranen!

Det finns ganska många verser om Noah spridda genom hela Koranen! Han nämns i flera suror, och hans historia återberättas från olika vinklar. Låt mig ta fram dem för dig.

profeten Noah (Nuh) nämns eller omnämns i följande suror och verser:

Sura 3 (Al-Imran), vers 33 Gud utvalde Noah, Abraham, Imrans familj och familjen – över alla världar.

Sura 4 (An-Nisa), vers 163 "Vi har uppenbarat för dig som Vi uppenbarat för Noah och profeterna efter honom."

Sura 6 (Al-Anam), vers 84 Noah nämns bland de rättfärdiga profeter som Gud välsignade.

Sura 7 (Al-Araf), vers 59–64 En av de mer detaljerade berättelserna – Noah sänds till sitt folk, varnar dem, och floden kommer.

Sura 10 (Yunus), vers 71–73 Noah talar till sitt folk och förklarar sitt uppdrag innan floden.

Sura 11 (Hud), vers 25–49 Detta är en av de längsta och mest detaljerade berättelserna om Noah i hela Koranen. Här beskrivs byggandet av arken, dialogen med hans son som vägrade följa med, och flodens slut.

Sura 14 (Ibrahim), vers 9 En kort hänvisning till Noahs folk som ett exempel på tidigare folk som förnekade sanningen.

Sura 17 (Al-Isra), vers 3 Noah kallas här "en tacksam tjänare."

Sura 19 (Maryam), vers 58 Noah nämns bland de profeter som Gud visade sin nåd.

Sura 21 (Al-Anbiya), vers 76–77 Gud svarade på Noahs bön och räddade honom och hans familj från det stora folket som förnekade tecknen.

Sura 22 (Al-Hajj), vers 42 Noahs folk nämns som ett av de folk som förnekade sina profeter.

Sura 23 (Al-Muminun), vers 23–30 Berättelsen om Noah och arken återberättas, med betoning på Guds tecken.

Sura 25 (Al-Furqan), vers 37 Noahs folk förstördes för att de förnekade profeterna.

Sura 26 (Ash-Shuara), vers 105–122 En dialog mellan Noah och hans folk – ett av de mer poetiska avsnitten.

Sura 29 (Al-Ankabut), vers 14–15 Här nämns att Noah stannade hos sitt folk i 950 år.

Sura 33 (Al-Ahzab), vers 7 Noah nämns bland de fem stora profeterna i förbundet med Gud – *Ulul Azm*.

Sura 37 (As-Saffat), vers 75–82 Gud svarade på Noahs bön och välsignade hans efterkommande.

Sura 51 (Adh-Dhariyat), vers 46 Noahs folk förstördes – det nämns som ett varnande exempel.

Sura 53 (An-Najm), vers 52 En kort hänvisning till Noahs folk.

Sura 54 (Al-Qamar), vers 9–16 En kraftfull berättelse om hur Noahs folk förnekade honom och vad som sedan hände.

Sura 57 (Al-Hadid), vers 26 Noah och Abraham nämns som de genom vilka profetskap och skrift sändes.

Sura 66 (At-Tahrim), vers 10 Noahs hustru nämns som ett exempel på en otrogen kvinna – trots att hennes man var en profet.

Sura 71 (Nuh) Hela denna sura är uppkallad efter Noah och är helt tillägnad hans berättelse och hans böner till Gud. En av de vackraste och mest personliga skildringarna av honom i hela Koranen.

Sammanfattningsvis nämns profeten Noah frid vare med honom i ungefär **43 verser** fördelade på **28 suror** – vilket gör honom till en av de mest omnämnda profeterna i hela Koranen, efter Musa (Moses).